

Bu Şehir Yürekistan

— Yürekistanlı · 22 Kasım 2011

Unutulmuş aşıkların başkentidir bu şehir...
Baharı, yazı yoktur...
Her mevsim yalnızlık yağar sokaklarına...

Umutların törpülediği garip sevdaların uğrak mekanıdır bu şehir.
Yollarında sadece aşıklar yürür,
Evlerinde sadece yalnızlar oturur.
Her an soğuktur.
Çünkü giderken beraberinde götürmüştür sevgililer..
Şehrin güneşini, ayını...

Bu yüzden unutulmaz hiç bir zaman, nedensiz giden sevgililer.
Herhangi bir aşık herhangi bir anda unuttuğunu sansa,
Esen başıboş bir rüzgar,
Giden sevgilinin gidişini anımsatır.
Çünkü sevgililer giderken rüzgar eser dört bir yandan.
Bu yüzden unutulmaz yarın kokusu,
Bu yüzden hep acır yarın bıraktığı yaranın sızısı

Kadını yoktur bu şehrin,
Caddelerinde nedense hep en çok seven erkekler dolaşır.
Eller ceptedir,
Gözler dolu dolu...
Ve kaldırımlara anlatılır bütün dertler.
Çünkü gidenlerin hikayesini birtek kaldırımlar dinler.
Demli bir çay gibi koyu değilse de muhabbeti,
Dinler işte.
Sevgililere tüten hasreti bir tek kaldırımlar dinler diye
Yollarda tükenir sevdanın garipleri
Evlerinde oturan yalnızlar işte bu yüzden hep sokaklarda yatar.
Çünkü hasret en iyi bu sokaklarda kanar.
Çünkü giden herkes mutlaka basmıştır adımını bu sokaklara
Mutlaka kirletmiştir nefesiyle...
Havasını, toprağını, suyunu.

"Yaşamak" kelimesi tedavülden kaldırılmıştır bu şehirde.
Çünkü giden her sevgili beraberinde götürmüştür mutluluğu da, neşeyi de.
Geriye kalanlar hep ağlar,
Hep ölür,
Hep yarım kalır.
Ki onlar yaşamak demez bu olana bitene.
Giden sevgisizlerin iki gözü de bakmazken ardına,
Kalan sevgililerin iki gözü de bakar ardına bile bakamayana,
"Belki döner" umutları asılır her gece,
"Mutlu olsun" deyimleri kurşuna dizilir,
"Kal" diyemeyen diller mühürlenir.
Bu yüzden sessiz bir şehirdir burası.
Konuşamaz hiç kimse.
Sanki gidenlerle birlikte bitmiştir her şey.

Oysa...
Öyle değildir mesele.
Sevmek yürek işidir nihayetinde.
Her erkek bilmese de sevmeyi,
Her kadın hak etmese de sevmeyi,
Mutlaka bilen vardır hakikaten sevmeyi,
Mutlaka hak eden bir kadın vardır: böylesi sevmeyi.

Umutlar törpülenir bu şehrin izbe sokaklarında.
Seven her yürek, tükenir yavaş yavaş.
Sevme faslı bitmiştir artık.
Çünkü nedense adam akıllı, hakikatli bir kadın kalmamıştır.
Sevgiyi hakeden kadınların olmayışındandır:
Mecnun'a dömüştür bütün aşıklar.
İşte bu yüzden...
İşte bu yüzden oyuncak olur sevdalı yürekler,
Gitmeleriyle ünlü kadınların elinde.

İşte bu yüzden...
Unutulmuş aşıkların başkentidir bu şehir.
Baharı, yazı yoktur.
Her mevsim yalnızlık yağar sokaklarına...
Gidenlerden emanet kalma...
Koyu bir yalnızlık...

İşte bu yüzden...

Unutulmuş aşıkların başkentidir bu şehir.

YÜREKİSTAN ŞİİRLERİ - 1

Abdüssamed GEDİK